

[Arbejdsministeren.]

beskæftiget — i alle tilfælde for den største dels vedkommende — inden for landbrugsområdet. Det er det, der er baggrunden for, at vi tager tilsvarende bestemmelser med ind på dette område, således at vi også fremover sikrer en ligestilling, på samme måde som vi har tilstræbt at gøre det indtil nu.

Jeg har fortsat den principielle opfattelse, — og jeg håber, vi på et eller andet tidspunkt kan få gjort noget ved dette forhold — at man egentlig ikke bør have feriebestemmelser i flere forskellige love, men bør samle disse bestemmelser i én ferielov, således at alle lønmodtagere sikres ganske de samme ferierettigheder. Det er imidlertid et spørgsmål, som ikke kan klares i denne omgang, men jeg håber til gengæld, vi får det ordnet på et senere tidspunkt.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Jacob Sørensen sagde, at aftaler om medhjælpernes ferieforhold er vidt forskellige fra ferieloven. Det er andre principper, der følges. Man når der sker en generel forbedring, bør den efter min opfattelse også komme medhjælperne til gode. Det er nok muligt, at det ikke her i alle tilfælde får helt samme virkning som for den overvejende del af arbejdsmarkedet i øvrigt. Det er klart, at det er rigtigt, som det ærede medlem sagde, at en sådan særlig ferieløn hidtil er blevet indregnet i lønnen, og denne mulighed eksisterer altså også nu, men det forudsætter efter den enighed, der er opnået herom, at der træffes særlig aftale.

Jeg vil også gerne understrege, at de særlige betænkeligheder af administrativ karakter, som har været gjort gældende af landboforeningerne og husmandsforeningerne, i væsentlig grad er imødekommet igennem det ændringsforslag, der er stillet, så jeg forstår ikke, at man nu vil tage den stilling til lovforslaget om medhjælperloven, som venstres repræsentanter har taget.

Til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at jeg i fremsættelsestalen nævnte aftalen mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger, og jeg skal også gerne for en ordens skyld bekræfte, at jeg allerede på daværende tids-

punkt sagde, at sådanne tilsvarende overenskomstmæssige aftaler vil kunne godkendes. Det, jeg har været betænkelig ved, er, at man i en social beskyttelseslov giver mulighed for at træffe individuelle aftaler. Det vil være en meget farlig ting at komme ind på. Jeg mener, at funktionæren i sådanne tilfælde vil være den svage part, og som sagt er der andre muligheder, for så vidt der er et bredt ønske om at komme igennem på den måde.

Jeg har forstået på det ærede medlem hr. Juul Madsen, at han var tilfreds med det forenkledede beregningsgrundlag, som nu foreligger. Jeg mener derimod ikke, at vi godt kunne have undværet loven. Der er skabt lovgivningsmæssig ligestilling mellem de forskellige kategorier af lønmodtagere med det, der er tale om her, og jeg er tilfreds med, at vi får det igennem på denne måde.

Jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Mose Hansen i, at det også af hensyn til landbruget må være nødvendigt at sikre, at der er liggeret både for medhjælperne og arbejdsgivere.

Jeg vil gerne endnu en gang sige tak for tilslutningen til lovforslagene, som her foreligger.

Jacob Sørensen: Jeg vil blot til den højtærede ministers bemærkninger angående venstres tidligere stilling til feriespørgsmål sige, at det var jo et noget andet spørgsmål dengang. Da var det spørgsmålet om antallet af dage, det drejede sig om. Det er da klart, at dér må vi holde på, at vore medhjælperne skal have den samme stilling som samfundets øvrige borgere. Det, man gør nu, er, at man knytter et i vore øjne værdiløst påhæng til loven, en for de unge værdiløs bestemmelse, og derfor kan vi ikke slutte os til det.

Må jeg i øvrigt sige, at det burde dog være landboorganisationerne, der først og fremmest skulle være interesseret i at gøre det tilløkkende for de unge at søge ud på landet, og landboforeningerne og husmandsforeningerne har jo som nævnt givet udtryk for, at de betragter dette lovforslag som værende skadeligt i sin helhed.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg vil kun ganske kort sige til det ærede